

18.12.56, יום ג'

קראה את צור לברר אם אללה ירחכהו נאטר ע"י יטכה או לא. זה נאטר

לדבריו לאו דווקא למלינקי אלא למפקדים. בכל אופן נאטר שלא ינהגו
בהנטימנוליות.

- בעטר ישיבת המטה עם חיל האוויר על דרישותיהם התקציביות לשנת הבאה.
דן דורס לרכש : 10 מיטאורים לאימון - 1.5 מיליון דולר, 7 אורגנים (יש
עכשיו 29) - 1.2, 24 סומר מיסטרים - 18 מ.ד., 12 מיסטרים (יש עכשיו
59) - 6 מ.ד., 12 ווטורים - 12 מ.ד., 8 פוגהמגיסטר - 1.2, 3
הליקופטרים (ל-14 איס, יש לנו עכשיו 2 יותר קטנים) - 1 מ.ד., חלקי חילוף
לכסוסים, אחזקה ומלאי לכוננות מלחמתית 12 מ.ד., אלקטרוניקה 4.4 מ.ד.,
החמושת (מלאי ל-10 ימי מלחמה) 13 מ.ד., דלק (ל-59 אלף שעות טיסה) 22 מ.ד.,
ציוד קרקע, רכב ועוד 1.7 מ.ד., ס"ה 74.2, חובות כל ח"א 12.5 מ.ד., בנוי
17 מ. ל"י, אחזקה 2.4 ל"י, כוח אדם 11.1, ציוד שונה 1.6, רכב השתלמות ועוד
2.6 = ס"ה 34.7 ל"י (74.4 מ.ד. = 133.56 מיליון ל"י) דרישת ח"א היא איכוא
168 מיליון ל"י. אמרתי למסוכים שדבר זה אינו בא בחשבון. איני סבור שהשנה
תהיה מלחמה (אם כי יהכך מסכך מזויץ בינינו ובין מצרים בגלל שרם-אל-שיך).
איני רואה הכרח בחוסתה מיסטרים. כעבור זמן כוסכ שנרכוש דגם חדש. גם אין
הכרח דווקא ב-18 סומר מיסטרים, וכן נסתמך בטוחה מ-12 ווטורים. השנה תהיה
לנו עליה, ועליה מסוג זה שלא היתה לנו: כארצות כזרח אירופה, ועל כעקדה
חיל האוויר לבדוק מחדש דרישותיה.

ביום ה' תהיה לנו מבישה עם אשכול שירצה לפני הפיקוד הגבוה על כל
צרכי המדינה, וחשוב שהמפקדים יכירו כל צרכי ישראל, לפי כך יערכו חביעותיהם.

- הזמנה אח קדיש לוז ויחד עם מ.ד. ביררנו הצורך להביא דייגים עם ספינותיהם לים סוף העשיר בדגים, על כנה שבסיסם יהיה במפרץ שלמה. קדיש יענין בדבר.

- בארבע וחצי בא אצלי ה. בולדווין. היה במצרים (לפני המערכה) בפקריסין בסוריה ובלבנון. בדמסק החל לארואה כי קולונל סרג' מדבר נגד הרמטכ"ל הסורי. שאלתי אם הצבא הסורי עולה או לא על הצבא המצרי. ראה רק מעט ולכן אין לו דעה. נדמה שהמצרים הם מצוידים יפה ובפקדיהם עושים רושם של אנשים כחילים. שאל אותי לטיב הצבאות, ואם אין צבא העיראקי הטוב ביותר. אמרתי כי אני מכיר עכשיו צבא עיראק אבל ב-1948 היו גרועים בתכלית, וכן גם במלחמת העולם האני, כשגדוד בריטי אחד דיכא הכרד נגד בעלי הברית. שאל מה אנו רוצים עכשיו ואם המערכה היטיבה המצב או להיפך. אמרתי אנו רוצים שהמדבר (סיני) ישאר ריק, שאנו נישאר בשם אל שייך והמצרים יהיו אז פתוחים לכל עם, ושהמצרים בשום אופן לא ישובו לעזה. שאל אם אנו נישאר. אמרתי יס בחוכנו דעה שונות בענין זה. על החיוב שבמערכה אמרתי שהוכח הצבא המצרי, ירד הפרסטיג' של נאצר, נחברתה האחדות הערבית, ואילו פעלנו רק לבדנו - היה החיוב אולי יותר גדול. כניסת צרפת ואנגליה ויציאתם תיתן לנאצר האפשרות להתפאר שהוא גרש אותם.

שאל לבעיה הפליטים. אמרתי שבלי שלום אין להם פתרון, כי אין אפשרות שישובו לישראל, וארצות ערב (עיראק וסוריה) לא יישבו אותם בלי שלום, כי אין הם מחשיבים חיי אנשים וגורלם. סיפרתי לו על היחס של ממשלת מצרים לשבוייהם.

- ברגע זה, חמסה לפני שמונה, הזדעזע הבית וכל החפצים על השלחן רקדו. הדבר נמשך כמה זמן - אולי יותר מדקה. זכורני כמה רעידות אדמה בארץ - אבל רעידה כזו איני זוכר.